

NHẬT KÝ

ĐÔNG MÔN

02.01.2016 : Hôm nay thứ bảy, coi như ngày mở đầu của mấy cụ CVA59, tuổi già non thể kỷ còn sót lại nơi này, ngồi với nhau bên ly cà phê chào năm mới Dương lịch. Đáng lẽ phải vét từ biển về cho đủ “một mâm”, nhưng quanh đi quẩn lại, ngồi nơi đây cũng chỉ có bốn “Anh trai ... già”, còn đi cho chân cứng đá mềm, cứ tuần hai buổi gặp nhau. Nhìn bàn nhìn ghế mà nhắc nhau, kẻ còn người mất, mà báo cho nhau tin tức chẳng ai vui. Thăng này vừa nhập viện, thăng kia cho về chờ....

06.01.2016 : Đến hẹn lại lên, còn ai kéo ghế, còn ai cười với hàm răng cái còn, cái mất. Gió thổi qua khe cho lời thoát ra không ngọng mà như ngọng? Còn ai tóc bạc như mây mà mắt còn đĩ tính ? Những người bạn yêu thương ấy đã cướp hạc vàng của Thôi Hiệu bay về nơi non bồng nước nhược cả rồi. Mới ngót 8 năm mà ra đi nhiều quá. Có năm đầu năm một, cuối năm hai. Những cặp đôi ấy là Khánh và Trường, là Sinh cùng Tước. Rồi Vượng với Kiên cùng Chu Toàn Chung một trời xa xăm ấy. Rồi Thành với

Quyên. Và Ánh “Sipan” với Nam Sinh Trí. Một Ánh chuột lẻ loi ở cõi mịt mù.

09.01.2016 : Cụ Phong Thủy lại về quê cũng là chỗ hàng xóm với Dương Kiên xưa, đã ra góp mặt, nhờ đó “tin nhà” xa xôi cũng được báo cho nhau. Tiếc rằng mấy năm trước cụ Huy Râu thường xuyên xuất hiện; nhưng mấy năm nay chắc đau lưng đau cốt, gối mỏi chân long nên “Một thuở oanh yến dập dìu” của cụ cũng để quán xá điu hiu. Cô chủ cà phê vẫn vô tư, ban phát nụ cười đến mọi khách quen. Mà ôi thôi ! Ai cũng tưởng riêng mình được hưởng cái ân huệ ấy.

Trong những người đi về ấy, lại nhớ tới “Phương voi”. Con voi to đùng ấy, chống ba-toong lưng thững đi vào, mắt voi tuy hí hí nhưng nó đã nhìn thấy đối tượng. Nó đi vòng vòng rồi cầm cái cành cây ăn hết lá gõ nhẹ lên đầu BC hỏi:

- Mà không thấy cậu à ? Kêu nước cho cậu ?

- Mà cần một xô hay một thùng nước để tao kêu?

Voi ra cà phê với bạn hai buổi sáng. Rồi téch không kèn, không trống. Có người cho biết nó đã lên rừng Việt Bắc kiếm lá ăn rồi.

10.01.2016 : Năm nay đầu tháng 2 là Tết Nguyên Đán. Tính ra chỉ còn chưa đầy một tháng.

Bài đầu cho Báo Xuân Bình Thân, tưởng niệm Trần Chí Vượng và Dương Kiên. Xin Đông xin Tây, xin nội xin ngoại. Dzũng điện bảo rằng: “Sao mày cứ để nước đến chân mới nhảy ? Văn thơ lúc này mời các cụ “để” ra khó lắm. Tao sẽ có thông báo với bạn bè, nhưng tự lực cánh sinh đi. Đừng trông mà hỏng việc”. Còn cụ GL an ủi “Tự lực cánh sinh như Dzũng nói là đúng. Mày cứ để tác giả là ông A và bà B vào. Dầu mỡ củi rả tao lo cho một ít. Ráng lên em !...” Tôi trả lời: sức voi à ?

Thế là quơ quào nội địa. Quơ đến cả Na-uy cho đến Vũng Tàu. Rồi tìm, rồi kiếm. Cũng may được truyện ngắn “Giọt máu của mẹ” mà hình như Nguyễn Đức Nhuận hồi ấy có in cho Dương Kiên khi phụ trách “Truyện hay thứ 4” gì đó.

Lại cũng thế là “... ngày cũng như đêm, có đêm gọi “người tám cám” bằng cái giọng thuở còn son trẻ pha cho ly cà phê đen quán hóa chất, để căng mắt ra mà tìm... mà uốn bút dọc ngang nên bao nhiêu lần đã tro tro cái mặt nghe “văn của người mà thò bút vào sửa. Muốn làm Kim Thánh Thán, Mao Tôn Cương sao ?”.

12.01.2016 : Gọi Đăng Giao xin hình bìa, nó bảo mày cứ làm một số nhớ Dương Kiên đi. Tết đến nơi rồi, tao tính từ ngày nó mất thì hôm 04 tháng 01 vừa qua đã là thất thất lai tuần của nó rồi. Thời gian

trôi mau quá. Năm ngoái nó còn ăn Tân niên ở nhà mà, thấy có hiện tượng gì là bệnh tật đâu...

Rồi nó hỏi: Bây giờ mà đi đâu ? Tôi bảo hẹn thằng Thịnh Phét đi kiếm nàng V. thứ hai.

- Lý do

- À thì nàng ấy đã từ già ông chồng, sang sông lần nữa ?

- Ở đâu ?

- Ở cái nơi mà ngày xưa cái ông Kha Luân Bố hay cái ông gì ... (40 năm chữ nghĩa trả thầy quên bố nó rồi) đi thuyền buồm từ châu Âu tìm ra châu Mỹ cũng phải vài tháng trời. Chứ cái loại dùng bơi chèo như ông thuyền thúng chắc phải vài niên !)

- Có lên !

Lại có, thì mấy tuần qua vẫn có.

Con đường Thịnh Phét dẫn đi tìm V₂ ở tuốt Bình Thạnh, Gia Định, cỡ 10 cây, ngoằn ngoèo mãi mới tới đường Trần Quý Cáp. Hai thằng dạt vào vỉa hè làm hai ly cà phê đá cho mát ruột đã, rồi tàng tàng vào chỗ đánh máy thuê. Hóa ra cũng là của nơi nhận hàng. Không gặp người trực tiếp thì cũng như không. Thịnh Phét an ủi:

- Để tao đến chỗ quen nữa, hỏi xem sao. Mai đến 27 uống cà phê rồi đi với tao.

13.01.2016 : Thịnh Phét mãi mê tán dóc với

mấy cụ bàn bên về vấn đề sinh lý tuổi già. Tôi sốt ruột bảo:

- Đi chưa mà ?

- Tao dẫn mà đến chỗ này, con nhỏ ấy thường làm sách cho tao ? Nhưng chắc mà ngại...

Tôi bảo: Thôi chỗ mà làm thì tao lạy cả nón.

Thế là nó lại quay sang bàn chuyện với mấy cụ “hồi dương” rưng mờ cuối đời.

Trên đường về, không khí Tết Bính Thân sắp tới, đã lên màu tại một số cửa hàng bánh kẹo. Đầu tháng chạp cuối đông rồi còn gì, chỉ còn hơn 3 tuần nữa là năm cùng tháng tận, báo bổ lo hơn lo Tết ?

16.01.2016 : Cũng may có “quối nhân phù trợ”. Một tay ngang mới học nghề, bảo để cháu làm cho. Thế là vui còn hơn Tết. Cặm cụi ở tiệm X từ sáng đến chiều với hơn trăm rưỡi trang – nhiều từ to như con bò vẫn không thấy lỗi. Song có hình bìa của Đăng Giao với cội hoa đào “bắt mắt” đã làm giảm bớt được nét vụng về thiết kế nội dung.

Cám ơn quý đồng môn và tôi cám ơn tôi đã có báo Xuân để nhớ tới những người đã bỏ mùa xuân này là Vượng, là Kiên. Tôi cám ơn cụ GL, lọ hồ của cụ cho đã có chỗ dán tranh rồi. Tôi vét chỗ hồ dư ra quán cóc làm ly sữa đá, tự thưởng cho mình, chỉ trong hơn hai tuần lễ đã xong “báo đời... báo hại...” !

20.01.2016 : Tôi viết thư cảm ơn Dzũng điện.

Tết nhất đến nơi vẫn ngồi sửa những sai sót trong nguyên bản đề tô son, vẽ phấn cho cái thô mộc mà như Dzũng nói: *“Ở thế kỷ 21 rồi mà còn dùng bản kê, sắp chữ bằng tay như mày thật quá lạc hậu, nhưng dù sao có còn hơn không !”*.

23.01.2016 : Hôm nay đã 20 tháng chạp năm Ất Mùi, mọi năm ngày này là ngày các cụ họp nhau Tất niên để ... kiểm điểm các loại thuốc bệnh dùng cho giai đoạn cuối đời.

Buồn thay, khi cất loa mời, toàn nghe thấy giọng khào khào như sắp đứt hơi. Quả thật, thời tuổi trẻ của chúng tôi bây giờ là ngọn đèn dầu sắp cạn. Điểm sơ qua nơi chốn này đây chỉ còn 12 cụ – 12 cụ xoay quanh 12 con giáp với tuổi tác như sau, xếp theo thứ tự: cụ Chấn 83, cụ Đat 82, cụ Loan, cụ Thịnh Phét 80, cụ Hòe 79, cụ Giao, cụ Đậu, cụ Lý, cụ Thủy, cụ Quang, cụ Ba cụ – 6 cụ này ở con số 78 và cụ “em út” nhất về tuổi trong đám này là cụ Hồng Khánh cũng đã 77 tuổi. Quên cái tuổi trời (oi) này đi thì còn thấy yêu đời, nghĩ tới thì ... sửa soạn cái ngày nhắm mắt.

Thế là tan hàng ! Thế là năm con Dê chẳng có Tất niên.

06.02.2016 : Hôm nay là mùng Một Tết Bính Thân. 9 giờ sáng Nguyễn Tụ Chi từ San Jose gọi về

bảo chuyển lời chúc tết đến các bạn.

Nghĩ tới Tự Chi, tôi lại nhớ ngày hai thằng học với nhau từ lớp đệ Thất, đệ lục ở Nguyễn Khuyến – Nam Định. Nó ở Hàng Nồi, gần nhà Đỗ Trọng Lễ, tôi ở Paul Bert. Hai thằng cùng trúng tuyển nằm ở bảng chính không đến nổi như Hồng Khánh nằm ở phó bảng. Nhưng rồi nó cũng nghênh ngang vào ngôi cùng bàn với bọn tôi sau đó 2 tuần. Nguyễn Tự Chi viết chữ Hán rất đẹp, nên đến giờ thầy Hào là bao giờ tôi cũng nhờ nó viết hộ. Chín, mười năm gian khổ, hơn 10 năm nay mới tạm yên tâm thân già nơi đất khách. Năm 2015, Chi và vợ con về chơi. Cũng từ ngày đó, đám bạn cũ mới “moi” được Chi ra. Quý thay tình thân hữu, đồng môn. Với bạn bè còn ở Việt Nam, hầu như Tết nào, Chi cũng gọi về qua một cụ đại diện chuyển lời chúc năm mới của nó.

15.02.2016 (10 Giêng Bính Thân): Tất niên đã không – Tân niên như mọi năm chẳng có. Thật buồn! Lý do BC hạ sơn trước Tết, căn nhà nhỏ xíu dài 9m – ăn đứng, ngủ ngồi, còn đâu chỗ cho các cụ nhâm nhi bốc phét !

17.02.2016 : Hai đồng môn 58 là các anh Phan Trọng Trường, Nguyễn Thăng Long mời 3 cụ Lý Toét, Thịnh Phét, Hồng Khánh du xuân, thưởng thức chén trà Ô long đầu năm mới tại quán Làng Văn – Phú Nhuận. Quán nằm sát đường ray xe lửa. Chủ

quán người miền Trung, có tật nói nhiều. Đôi khi làm ngắt quãng câu chuyện đang sôi nổi của khách.

Mùa xuân, trà Ô long thua trà móc câu và ly cà phê, tôi xem ra cũng nửa đời nửa đoạn.

18.02.2016 : Đăng Giao cho biết từ trước Tết đến giờ bệnh tật liên miên, phôi không sao mà cứ khục khặc ho – Tôi bảo hay mày ho gà ? Nó bảo đi khám rồi, không chờ mày làm bác sĩ đoán bậy. Ngoài ho lại còn bị dây thần kinh sau gáy lúc co lúc giãn, khó chịu vô cùng. Trước khi cúp máy, cụ thờ rồi hỏi: *“Anh em chỗ gần, chỗ xa có thằng nào gọi không? Còn mày?”*. Tôi trả lời: *Tao điếc một tai, tai phải. Trước Tết cũng giống mày đi khám. Tao đi BS tư gần nhà chứ đi BV Tai mũi họng của nhà nước tao sợ lắm. Mình già rồi, ngồi vắt vẻo trên ghế gỗ nhanh nhất cũng một tiếng, mới tới phiên, làm sao chịu nổi.*

- Thế đã biết nguyên do điếc chưa ?

Tôi cười bảo:

- Biết rồi. Ở bản để ráy tai xếp lớp, bít màng nhĩ, gần đây lại bị các cụ “vác loa” rửa đầu tai là thợ đục làm báo nên bị thế. Tao có mấy vần cảm tác “nhái”, đọc mày nghe chơi đầu xuân nhé:

*Nghé ngo em đi mãi chẳng về
Số này báo bố có ra chi,
Bạn bè nó phạng, Trời ! Ghê quá !
Anh vênh tai trâu, đéch biết gì ?*

Tai tao điếc thì cũng là đàn gảy tai trâu thôi !

- Vậy xuân tới có chơi nữa không ?

- Biết có còn sống, còn ... sức không mà chơi!

04.3.2016 : Thế là Tết đã qua – Tháng Giêng “ăn chơi” (*tháng Giêng là tháng ăn chơi* – Ca dao) cũng sắp hết. Hôm nay đã là 26 âm rồi. Hôm qua chị Phúc Thành nhờ mời quý cụ đến giỗ đoạn tang Phúc Thành vào 11 giờ 30 trưa nay. Các cụ đều nhờ chuyển lời cảm ơn vì lễ “tuổi già”. Phúc Thành ơi ! Mày có khôn thiêng thì thông cảm cho lũ bạn già nhé. 49 ngày thì có mặt đông đủ. Rồi giỗ đầu chỉ có vài thằng bệnh này tật nọ không đi được. Nay 4 năm trôi qua – sụm bà chè hết rồi mày ạ. Buổi chiều tôi và Khánh mua hoa quả lên chùa vào Văn Sinh Đường thăm cốt và thắp nhang cho Phúc Thành.

11.3.2016 : Voi lại bơi qua biển về quê. Nó bảo miền Nam khô cháy, cây cối trơ trụi. Trái lại miền Bắc bây giờ đang mùa xuân. Cây cối đâm chồi, lá non mơn mớn. Do đó Voi chỉ ghé chơi uống cà phê, húp phở với bạn bè rồi cũng như lần trước, hẹn tái ngộ trước khi lội biển trở về nhà.

24.3.2016 : Bạn quê nhà chờ đợi Voi trở lại để chiêu đãi vài củ khoai ngứa và ký lá thầu dầu. Nhưng cuối cùng, hôm nay San sọ cho biết Voi đã nằm trên sập sắt 8 chân, ngủ như chết rồi. Voi được

các cụ giám khảo ở đây chọn thay thế cho chú cuội ngồi dưới lá đa ở quán cà phê 27 – VN (Có bài thơ rất hay của Đỗ Đình Lợi lúc sinh thời làm khi thấy cảnh 5 thằng bạn ngồi buồn so dưới cái lá đa này. Xin liên hệ với kho lưu trữ văn thơ của Dzũng nếu cần).

18.4.2016 : Thầy Phong Thủy cùng vài cụ tập trung ăn bữa cơm gia đình ở nhà để tiễn Thầy về Mão vào ngày 28.4 này. Chúc thượng lộ bình an, chờ cuối năm lại về xem tiếp phong thủy quê nhà.

24.4.2016 : Mỡ sọ CA báo tin buồn: “Đồng môn Phạm Đỗ Hùng” – cùng nghề với Ánh Sĩ Pan, Chu Trí Hòe, Nguyễn Ngọc Quang đã mất, thọ 76 tuổi. Hỏa táng vào ngày 30.4.2016.

01.5.2016 : Cụ GL – Quan lái lợn báo cho biết thầy Địa lý sông suối, núi đồi hiện đang có mặt và chuẩn bị cùng nhau gỡ chén, nâng ly. Đất rộng, người đông chắc quý bộ lão ở đây là đông nhất !

12.5.2016 : Sọ lại vắc mỡ rao cho bàn dân thiên hạ rõ là cụ Nguyễn Hoàng dù là bác sĩ xưa cứu người nhanh như chớp, thế mà nay chính mình chẳng chữa được cho mình nên cụ đã vào “chơi” nhà thương. Lý do nghe đâu là bị suy dinh dưỡng.

14.5.2016 : Theo tin mỡ báo một số cụ ở CA lại hẹn nhau vào thăm cụ Nguyễn Công Hiến đang

nằm viện. Trên hình thấy có ĐX Thắng – NV Hiền – San sọ ...

21.5.2016 : Thịnh Phét xưa kia được cho là khỏe nhất trong các lão ông. Thế mà nay gục đã mấy ngày. Hồng Khánh chở BC lên gần bến xe miền Đông, vào nhà thăm. Cụ bị rối loạn tiền đình, cởi trần với quần xà lỏn, nằm thông thọt. Hỏi: *còn bay bướm được không ?* Trả lời: *Đầu đang bay đây, mà thân hình không dậy nổi ?*

Còn trên chiếc giường sắt là bà xã Thịnh, nằm bệnh đã mấy tháng nay, kể từ ngày bệnh viện Chợ Rẫy cho về với bệnh án K giai đoạn cuối. Cảnh nhà hiu hắt, thê lương, con cái nơi xa, cũng may còn có tiền thuê y tá đến ngày 2 buổi cho thuốc uống cầm chừng.

Lại được tin Giang ở Sacramento vào bệnh viện xét nghiệm phổi. Hỏi thăm thì được biết 10 năm trước ăn gạo lứt muối mè đã hết, cụ còn tiểu lâm cho biết “chụp hình lại thấy vết sọ rất đẹp!”. Chắc bây giờ cái sọ hết xuân, đòi đi mỹ viện nên nó hành cụ chẳng ?

23.5.2016 : 9 giờ 30 cụ Đăng Giao gọi báo: sáng mai lên nó, dẫn đường đến thăm cụ Thịnh. Vừa lúc đó, cụ Thịnh cho biết: *“Chắc nguy mày ạ. Tao được BS cho biết phải nhập viện khám tổng quát mới*

tìm ra bệnh – ngộ nó bắt tao nằm viện thì ai coi vợ tao ?”

Tôi gọi Đăng Giao báo cho nó tình hình này, nó bảo: bi đát thiệt, rồi cúp máy trước khi bảo: Vậy bỏ việc thăm Thịnh sáng mai.

28.5.2016 : Mấy thằng lại kéo nhau lên thăm Thịnh trong khu “đồng chó ngáp” ngày xưa. Vẫn cái cảnh bà vợ tiêm thiệp nằm trên giường bất động và cụ Thịnh Phét – nhà văn Lý Nhân đã xuất bản hơn 10 đầu sách cũng vẫn cời trần, quần xà lỏn nằm co ro một xó. Ánh trời chiếu xuống thấp, căn nhà đèn chằng bật, âm u. Đăng Giao leo lên bậc thềm cao đến nửa thước, lọt vào, kéo chiếc ghế đầu nhựa.

- Mày bảo đi BV vậy kết quả ra sao ?

- Chưa đi được, vì nhà không có ai ?

- Vậy mày nằm chờ chết à ? Tao đề nghị thế này. Sáng mai chú em tao sẽ chở người làm cho nhà tao lên trông coi săn sóc vợ mày. Rồi nó chở mày đi BV. Lúc nào xong chú ấy chở mày về, được không ?

Thịnh Phét ngồi trầm tư một lúc như có ý ngại ngần, rồi nó bảo:

- Để tao tính sẽ gọi lại cho mày. Ra về, tôi thấy niềm an ủi rằng bạn bè có thể không bằng lòng nhau về mặt này hay mặt khác, nhưng trong lúc khó khăn họ vẫn xử sự với nhau như bát nước đầy.

09.6.2016 : Thứ Dzũng về cho biết, hôm qua đã cùng Độ đen, Tự Chi kéo lên Sacramento thăm Trần Lam Giang. Sau khi Độ đen thắp nhang trên bàn thờ Giáo sư Trần Văn Mại, thân phụ của Giang và cũng là thầy chúng tôi, để ba thằng vái thầy xong đâu đấy, là vào “cuộc đấu”. Tóc Giang in trên hình bạc quá, Nguyễn Tự Chi lôi chiếc điều cày bằng ống giang đã ngả màu nâu sậm, nó vê vê điều thuốc Lào, châm lửa rít một hơi rồi ngửa mặt lên thả khói. Đôi mắt nó lim dim, nhớ tới những mũi thuốc quý hiếm, làm tê thân kinh ở cái thời tưởng như chiêm bao.

Trước bàn thờ Thầy Trần Văn Mại.
Từ trái: Nguyễn Tự Chi, Trần Lam Giang, Phạm Hữu Độ.

Như hình trên, thêm Nguyễn Trọng Dũng.

TL Giang sau nhiều lần tái khám được BS xác nhận “phổi trong”, lời “ba-dzô-ka” ra, mời bạn NT Chi.

29.6.2016 : Cụ Lý Toét buồn tình giờ máy chộp lên ghi hình 3 cụ. Cụ Lý phóng lên vệ tinh. Mấy hôm sau có tin hồi âm như sau: *“Chúng tôi ở Bắc CA đã nhận được tấm hình, bên dưới ghi chú là Tam đa, nhưng không thấy ngôi theo thứ tự như người ta sắp xếp Phúc – Lộc – Thọ. Vậy bọn tôi vừa cap hamburger vừa xếp các cụ lại cho hợp xem có đúng không ?”*

- Phạm Bình: Hồi tao ở Phước Tuy đến nhà BC chơi thấy con nó lúc nhúc như cua bò. Vậy xếp nó chỗ Phúc, hợp với câu nhà đông con là nhà có Phúc.

- Cụ Phong Thủy: Cụ Lý xưa làm ngành thuế. Hồ sơ này nọ đưa vào cụ cũng giả đò lật xem, mục đích là “bới chữ tìm bao thơ”. Hễ bao thơ dày, cụ “phán”: “bon”, vài hôm đến lấy giấy phép. Còn cái kia mà mỏng là cụ đẩy ra với bộ mặt lạnh như hà bá. Bởi vậy cụ này cho ngôi giữa đội mũ cánh ... gà...

- Cụ Dzũng: Hai thằng đã có chỗ thì chỗ còn lại là Thịnh Phét chứ ai tranh được. Nó xứng đáng vì đã lên tới bậc lão ông rồi mà vẫn còn... gân lắm.

- Cụ Thủy VT: Bàn mà như kiêu “Dĩ hòa vi quý” sợ 3 ông Tam đa tranh chỗ nhau – Người phán rằng: Anh nào cũng có tí phúc, tí lộc, tí thọ cả. GL giải thích theo kiểu kinh chày cối rằng trời bảo là tròn. Đất thì bảo là vuông, nhưng nhìn kỹ nó méo. Cũng như ba cụ, mỗi cụ là cạnh của một tam giác, mà

đã là ở cái xứ ba cạnh đó thì cụ nào cũng là 3 trong 1 và 1 trong 3 cái góc đó. BK.

30.6.2016 : Cụ Ngô Cảnh Loan đưa “thiếp” mời đình huỳnh rằng: *“Tao mời sớm để tụi mày có bận gì thì thu xếp để mà đến nhà hàng Sunrise, cạnh nghĩa địa Đô Thành xưa. Lý do bọn tao kỷ niệm 54 năm ngày tao “thượng cờ” lấy vợ.”* Phát thiệp đi rồi, vẫn còn bảo gần ngày đó thì nhờ rao mõ hộ. Đánh vỡ mõ, tao thường cho mõ mới.

07.7.2016 : Nhớ ngày 2 số bảy này – Hán nôm gọi là ngày song thất. Năm 2015 cũng ngày này tụi 5 tụi 3 ở quán gà Bảy Đực, Thanh Đa để tiễn Kiên về Na-uy. Hôm đó có một chiếc phao câu mà Thịnh Phét nhanh tay, tinh mắt đã “nuốt” lúc nào. Đến khi Kiên hỏi : tìm phao câu cho tao, thì Thịnh Phét bình thản tuyên bố: Tao ăn rồi.

08.7.2016 : Có tin vui mà cũng có tin dữ. Tin vui là cụ Phó Độ đen Du nam cà-li-phọt gặp “mớ” bạn xưa. Cụ Ngô Cảnh Lờ hội họp gia đình bạn bè mừng 54 năm chẵn chiếu. Cụ dành ra 2 bàn (24 chỗ) cho quý cụ CVA59. Thế mà... eo ôi ! đếm trên đầu ngón tay chỉ có 4 cụ chống gậy trúc, gậy tre đi vào.

- Tin hơi buồn là cụ Dzũng bị cụp xương sống, cụ cho biết cái xương thố tả này đi, đứng, nằm, ngồi đều đau. Hộc hác. BC bảo: Mong mày chữa trị lâu lâu hãy khỏi để cái bụng mày bớt to ra.

- Cũng tin nữa hơi đau là San sọ bảo thằng Ân bị cán golf đâm rách háng. BC nhấn: Cũng còn phúc. Nó mà chệch một chút là tiêu đời !

09.7.2016 : Cụ Thịnh báo là thằng con đã về vì bà xã trầm trọng lắm rồi, nó báo:

- Mà y góp ý cho tao chuyện này ?

Tôi hỏi:

- Chuyện gì ?

- Là sáng nay bác sĩ đến coi tình hình sức khỏe của bà xã tao, ông ấy khuyên tao nên chích thuốc để bà xã tao đi êm ả. Chứ cứ nằm thế này thì tội lắm...

Tôi bảo:

- Việc đó tao không dám có ý kiến. Bây giờ con mà về thì hai bố con mà quyết định.

14.7.2016 : Cụ Phạm Viết Đạt năm nay lại tổ chức sinh nhật lần thứ 83. Anh em bảo cho ăn sáng, uống cà phê ở Phượng Các thôi. Chứ buổi tối ăn ở nhà cụ như mọi năm không ai đi được. Cụ Loan mời ngày 08.7 vừa qua chỉ lác đác có vài thằng, vì thế sáng nay đông đủ cả, nhưng chờ mãi chẳng thấy cụ đâu. Không thấy chủ xị thì vẫn ăn mừng cụ. 9 giờ các cụ lần lượt ra về. Đăng Giao tới trễ nên còn 2, 3 thằng ngồi lại tán dóc. 9 giờ 30 mới thấy chủ xị mặc quần áo thể dục ghéch xe bước vào. Cụ hỏi :

- Sao tới ít thế ?

Thịnh Phét bảo:

- Tụi nó ăn mừng cụ xong rồi. Sao cụ tới trễ thế ?

- Tôi tập chim bay cò bay với mấy bà ở chân cầu Khánh Hội. Vui quá.

- Vui quá. Thế có hát bài tiếng chày trong sóc Bom Bo hay ba cô gì đó không ?

- Mấy bà ấy nắm tay tôi vừa hát vừa nhảy cho khí thế, mình cứ thế bước theo thôi ! Mãi mới được tha, liền lại đây ngay.

Vui thật cụ Đạt của chúng ta. Cụ cứ như lão ngoan đồng trong truyện Kim Dung.

20.7.2016 : Thịnh Phét gọi bảo vợ nó bác sĩ “chê” rồi không đến nữa. BS mấy hôm trước bảo tao “khử” vợ tao; nhưng bố con tao không dám. Tội lắm mà ạ.

Tôi và Hồng Khánh lên Thịnh buổi tối.

25.7.2016 : Thịnh báo đi lo hậu sự cho vợ. Tôi và Hồng Khánh lại lên nữa. Cốt để yểm trợ tinh thần nó, chứ làm được gì.

26.7.2016 : 11 giờ đêm Thịnh gọi bảo bà xã nó mất rồi. Cha đã tới làm lễ và liệm ngay rồi đưa ra tu viện Thánh Francisco đường Phan Đình Phùng,

quàn ở đó – đến 29 mới di quan. Tôi báo cho các bạn trong nước và Dzũng, Sọ, Ân, Thắng, Ru ở hải ngoại.

27.7.2016 : 6 giờ 30 sáng, Dzũng gọi về bảo “bạn tao nhờ mày đi làm một vòng hoa để “CVA59 Hải ngoại kính viếng” rồi đưa tới để chia buồn với Thịnh nghe. Buổi chiều nhận 100 của Giang với lời dặn “Mày lên thấp nhang phúng chị Thịnh hộ tao”.

28.7.2016 : Anh em cùng các thân hữu đem vòng hoa của các bạn hải ngoại tới chia buồn cùng gia đình Thịnh. Hôm nay thì anh cu Thịnh hết vô tư, vui vẻ nữa rồi. Nó mặc sô tang, mặt mũi hộc hác – cô đơn đứng bên quan tài đáp lễ bạn bè, thân hữu, họ hàng. Thắng con nó chắc trái múi giờ nên nằm ngủ vùi ở đâu mất rồi.

Đằng Giao nhìn nó, thấy tội quá. Buổi chiều nó lên đưa cho Thịnh một ít sâm, bảo Thịnh ngậm cho khỏi suy sụp.

Phạm Viết Đạt thay mặt bạn bè chia buồn cùng PK Thịnh.

29.7.2016 : Có 3 cụ đi đưa đám ma bà xã Thịnh. Sáng nay sao người về tiên cảnh đông thế. Các lò thiêu không kịp “đốt người”. Thịnh ngồi trên xe tang chờ ở hành lang. Bây giờ mới thấy nó khóc. Mười phút sau vào lò số 1. Lò thiêu này 4 năm trước tôi đã đưa Thành và vĩnh biệt nó ở đây. Hôm nay, trước phòng hỏa táng ở Bình Hưng Hòa này càng làm cho tôi nhớ tới bao bạn bè đã thành tro bụi, nhớ tới đứa con gái út của tôi 12 năm trước thân xác cũng đã tan thành mây khói chôn này.

03.8.2016 : Loa sẹ ở Nam CA cho biết một số anh em đã đến thăm hai cụ bệnh nhân là Nguyễn Công Hiến và Nguyễn Hoàng. Tình hình khả quan nên các bạn rất mừng.

04.8.2016 : Cụ Phong Thủy về Texas đã hội ngộ cùng một số bạn xưa. Trên hình thấy cụ Lê Vĩnh

Bảo đã cắt râu mọc lòa xòa trên nốt “cứt ruồi” xưa rồi. Lý do này chỉ chờ cụ Bảo thổ lộ mới biết ... Hình như là có tin mừng (?).

12.8.2016 : Không rõ Dzũng đã thắng lung chưa mà đã lên bản tin CVA59 theo thường lệ. Nghe đâu rất nhiều tin tức sinh hoạt vui buồn, đa số các bạn ở hải ngoại. Anh em ở quê nhà nhiều thằng không biết “án” vào chỗ nào để ra chữ, ra hình nên mù tịt. BC tôi là một trong những thằng mù vi tính ấy.

14.8.2016 : Nhận được tin của cụ “Mỡ theo”, là nhạc phụ bạn Trần Quang Dự mất. Các bạn ở Việt Nam đã nhờ Quý Cụ ở CA gửi thư chia buồn đến vợ chồng bạn Dự và tang quyến.

23.8.2016 : Các bạn già ở Nam CA lại gặp nhau. Trong hình gửi về, thấy cụ Nhuận hình như đội tóc giả, người ốm hom hem. Bạn bè phong cho cụ sức danh “Nhuận còm” là đúng. Cụ Típ má cũng hóp rồi, không phương phi, không mặt đỏ au au và nhất là không thấy còn điều thuốc lá trên môi như 20 năm trước.

25.8.2016 : Hôm nay là ngày anh rể của Đăng Giao, BS. Nguyễn Lân Đính được hỏa táng tại Bình Hưng Hòa. Đăng Giao không báo tin nên số bạn thân cũng mù tịt. Do đó chẳng có ai đến thăm viếng chia buồn và tiễn anh về cõi Phật.

17.9.2016 : 18 giờ con Ánh ở Đài Loan về lại thăm. Hỏi: Sao cháu biết nhà ? Dạ, bác Đậu chỉ cho cháu. Cháu biểu một phong bánh dẻo Đài Loan. Khi về, cháu bảo tôi: Cháu nhìn bác thì cháu lại nhớ tới bố Ánh cháu. Dạ, cái trán của bác giống y như cái trán hói của bố cháu ngày xưa.

19.9.2016 : Đăng Giao cho biết muốn tặng một bức tranh sơn mài vẽ về quê hương Việt Nam cho thư viện của Trần Lam Giang, nghe đâu tranh có bề ngang 3m x 1,5m gì đó.

22.9.2016 : Giang gọi về cho biết. Bức tranh lớn như vậy thì tiền chuyên chở nặng xu lắm, mà hỏi nó xem bao nhiêu để tao tính.

24.9.2016 : Tôi thư cho Ân và Dzũng bảo: bọn mày có “vỗ tay” vào được không về vấn đề Đăng Giao chở tranh đi tặng thằng Giang. Vì Đăng Giao cho biết chi phí này khá nặng.

28.9.2016 : Ân gọi cho Giang để “vỗ tay” vào; nhưng Giang nói: Tao đang tính – chưa cần. Khi nào tắc thì tao bảo “vỗ” vào cho ông (?).

30.9.2016 : Đăng Giao bảo mày gọi cho Giang – có bao nhiêu gửi bấy nhiêu, còn thiếu tao lo... Thế là xong cái lo xu của Giang. Đăng Giao đã giải quyết phần cuối sông sẽ.

Lại còn vấn đề đặt tên cho bức tranh này. Tụi nó bảo phải gửi hình thì mới “thấy mặt đặt tên” được chứ.

02.10.2016 : Hình ảnh đã lên đường và các cụ Độ đen, Dzũng, Ân... mượn lời Mao Tôn Cương bàn tới tấp, Ân bảo: *“Tao thấy trong tranh có một phần lễ hội mùa xuân. Cảnh thanh bình là ở đây nên tao góp ý là đặt tên cho tranh: Quê hương thanh bình ?”* Còn Độ đen phát biểu như sau: *“Hồi xưa tôi có được xem bức tranh nổi tiếng của họa sĩ Lê Văn Đệ vẽ về sinh hoạt trên bãi biển. Bức tranh có rất nhiều chi tiết, điểm đặc biệt là nếu cắt bức tranh ở bất cứ góc nào ta cũng có một bức tranh mới riêng rẽ...”*.. Bức tranh của “bạn ta” cũng có một khoảng không gian rộng rãi, đông đúc và nhiều chi tiết. Tôi cảm nghĩ đến Hội Chùa Lim ở quê nhà. Theo quan niệm thời thượng tôi đề nghị tên tranh là **HỘI HÈ QUÊ TA**. Sau này nếu bức tranh được trưng bày ở thư viện, tôi xin tình nguyện tham gia bình luận về bức tranh này.”

Sau khi nhận được ý của các bạn, Đăng Giao gọi tôi bảo: những lời bàn của bạn bè rất chân tình và đúng với nội dung của bức tranh là quê hương thanh bình và vì thanh bình nên mới có hội hè đình đám. Cảnh thanh bình, hội hè ấy đã để lại bao nỗi nhớ. Cho nên tao gút lại các ý ấy để lấy tựa là **QUÊ HƯƠNG NỖI NHỚ**.

21.10.2016 : Đăng Giao cho biết là đã ra hãng chở hàng đi nước ngoài gửi tranh đến chỗ bà chị và báo cho Giang biết để liên hệ. Tôi báo cho anh cu Dzũng, anh cu Ân và anh cu Thọ biết là “tranh tặng” đã lên đường.

22.10.2016 : Chu Trí Hòa đến chơi và cho biết lúc này cụ dùng thẻ xe bus cấp cho người già nên có thể “chu du” mọi ngõ ngách Sài Gòn. Thế còn chiếc xe Dame đời 68 vẫn đi thì để đâu ? Cụ cho biết các loại xe ấy bây giờ có giá lắm. Người ta đang sưu tầm xe cổ rồi “mông má” lên – giống các nước nó chơi xe ô tô cổ ấy. Bao giờ cái bằng Dược sĩ không cho thuê nữa thì tao bán lấy xu uống cà phê.

Mừng cụ là đã bỏ xó cái xe ấy để đi “xe lớn ngang đường”. Chứ cụ đi với nó rồi lại xuống đây thì khổ cái thân già.

Hòa ra về, trời mưa lớn. Bảo ở lại ăn cơm thì quắc mắt trả lời: nhà có hai vợ chồng, bà ấy chờ cơm. Thế là khoác áo mưa ra đón xe bus về thẳng.

31.10.2016 : Lưu Ngọc Thủy cho biết học trò cũ đã làm cuốn Kỷ yếu “45 năm trường cũ” của trường trung học Thắng Nhất, Vũng Tàu. Sách in rất công phu, nhiều hình ảnh và đã nhờ Dzũng làm thành báo điện tử. Muốn coi thì cứ ấn vô !

Trời ơi ! Đã bao lần ông nào cũng bảo cứ ẩn vô “chỗ ấy” là ra. Già rồi, lắm cảm ẩn hoài mà có ra cái gì đâu !

02.11.2016 : Cụ Chấn bình dân học vụ gọi tiếng oang oang nghe muồn vỡ màng nhĩ, báo rằng vợ chồng cụ đều đau, nằm liệt giường, liệt chiếu, dậy không nổi. Tôi bảo thế là bi đát. Mà già nhất trong đám anh em, đừng phí sức có khi liệt luôn chứ không chỉ có giường liệt, chiếu liệt đâu.

17 giờ 30, cụ Đậu giọng như muỗi vo ve bay, khác hẳn giọng cụ Chấn buổi sáng. Cụ hỏi mà tai tôi chưa thông nên không rõ – đành cứ thế à - ù hử. Đúng là cảnh ông nói gà bà trả lời vịt. Câu cuối cùng thì nghe rõ: Anh em có gì lạ không ? Tôi bảo chưa thấy thằng nào bảo vô nhà thương cả. Còn ông, ông bệnh à ? Sao tiếng khàn khàn yếu quá.

Trả lời: Tại cái tô-lô-phôn đấy, cũng vì cái tô-lô-phôn không biết sự cố xảy ra của thằng nào, nên cuộc đối thoại chấm dứt.

08.11.2016 : Thịnh Phét báo đi mua vé máy bay để sang Mỹ ... du chơi ?! Du Nam rồi lại du Bắc CA, sẽ gặp bạn bè. Mà có nhắn gì không ?

Cũng ngày này, Dzũng báo: “Tao ở hiền gặp lành” nên gặp thầy gặp thuốc chữa cho cái lưng ngay đơ rồi.” Tôi trả lời – ngay đơ tức là thẳng và cứng

như cột gỗ lim thể thì đừng mừng vội – các cụ đã dạy cứng quá hay mềm quá cũng hỏng. Tùy thời tùy lúc mà cứng mà cong mà ọ...

10.11.2016 : Thịnh Phét mời anh em đến Phụng Các ăn sáng, uống cà phê và tuyên bố: có thể tạm chia tay và cũng có thể chia tay luôn vì sẽ ở lại “chui” cùng con trai. Tôi bảo: mừng cho mày vì ở đây mày không còn ai, lỡ đau ốm, bệnh tật thì đâu có nhà thương thí như trước 75 mà vào. Ngày 13.11 nó lên đường du Mỹ lần thứ 2.

12.11.2016 : Thư của Phạm Đình San đề ngày này tháng này có nội dung như sau : “.... Kính mời Quý Giáo sư, quý đồng môn và quý thân hữu đến tham dự buổi ra mắt bức tranh sơn mài QUÊ HƯƠNG NƠI NHỚ (1,2m x 3,0m) do họa sĩ Đăng Giao (CVA59) từ Sài Gòn gửi tặng thư viện Việt Nam vào ngày 19.11.2016 tại số 10872 Westminster, Garden Grove...”

21.11.2016 : Được biết Trần Lam Giang dù đang đau cũng từ Sacramento xuống tham dự ngày kỷ niệm 18 năm thành lập thư viện và tiếp nhận bức tranh do bà chị ruột Đăng Giao đại diện cho cậu em tặng thư viện. Nội dung bức tranh toát lên cảnh thanh bình trong lòng văn hóa lễ hội của quê hương.

Hình ảnh buổi lễ đã được Vương Vĩnh Cận và Đỗ Xuân Thắng ghi rất nhiều trong ống kính.

07.12.2016 : Nhuận còm gặp cố nhân Thịnh Phét, nên nhờ San thọ thông báo quý cụ đến quán Tip Top uống cà phê – đầu hót. Ở Việt Nam thì ngồi quán Phụng Các hay Văn Cao cho thanh lịch, còn cà phê 27 là cái quán ồn ào, náo nhiệt lại lắm các vị “mệnh phụ thất phu” (ghép chữ tào lao như no star – hiểu sao thì hiểu) ra tìm Từ Hải. Cái quán này chỉ có vài ông cụ xì lâu cẩu” ra ngồi tuần 2 buổi là cụ Lý, cụ Phét và cụ BC.

11.12.2016 : Hoàng Hồ (em cụ Hoàng Bảo) lấy vợ quê Bà Rịa – Vũng Tàu nên không về Sài Gòn, vì một công đôi việc, BC ra rủ Hoàng Hồ thẳng đến Vũng Tàu đến thăm cốt Nguyễn Văn Quyền để tại chùa Tịnh Độ đường Nguyễn Văn Trỗi.

Cuối cùng ghé thăm vợ chồng cụ Lưu Ngọc Thủy và Thủy đã “cứu đói” dẫn ra tiệm ăn kiểu Nhật của con dâu mới mở.

Tất yếu là ăn chùa. Đến hôm nay vẫn chưa viết cảm ơn ông bà Thủy.

14.12.2016 : Các bạn ở hải ngoại tin cho biết nhạc mẫu bạn Đỗ Phan Hạnh ở Montréal Québec vừa từ trần. Cụ thọ 96 tuổi, bạn hữu ở Việt Nam thành thật chia buồn với vợ chồng Hạnh và tang quyến.

16.12.2016 : Cũng lại tin buồn cuối năm trong anh em đồng môn CVA59 do Phạm Đình San vừa báo, là bạn Nguyễn Hoàng đã mất vào ngày 16.12. Các cụ tàu bay, tàu thủy vẫn nhởn nhơ trong cõi trần gian. Thế mà nay, cụ tàu bò Nguyễn Hoàng lại về chơi tiên cảnh. Nhưng chắc chắn cô đơn vì đã có cụ tàu bò Nguyễn Phúc Thành ra đón.

21.12.2016 : Cụ Phong Thủy lại bơi về, gọi anh em ra họp mặt. Người còn thì còn ngày nào được gặp nhau là quý. Hàn huyên cùng nhau mãi 10 giờ, các cụ mới chống gậy ra về.

23.12.2016 : Thịnh Phét báo đã về Việt Nam tối hôm qua. Hỏi:

- Thế có gặp bạn cũ nhiều không ?

Trả lời:

- Tao đi công việc riêng, nên ít có thời gian gặp. Chỉ có ở Cali là gặp mấy cụ như Huy râu, Voi, Típ, Nhuận còm... Tìm Ru không ra, để nói chuyện ngày xưa ở Sài Gòn chơi. Ở Mỹ những người già như bọn mình buồn lắm mà ạ. Tao định ở lại với gia đình thằng con nhưng thấy cảnh này tao chuẩn về ẹ....

17.01.2017 (20 AL BÌNH THÂN) : Năm nay lại tổ chức tất niên ở Phương Các. Còn một nhóm đã “yếu” nhân số lại còn thêm “thiếu”. May ở đâu có cụ Phạm Doanh lừ lừ bước vào, cụ sợ đồ ăn thức uống ô nhiễm nên ngồi chơi. Sau đó vác ra một cuốn dày tới 876 trang, với tựa đề “Tưởng bóng ai” do cụ tuyển lựa các nhà thơ Trung Hoa xưa và dịch ra. Năm trước là dịch thơ Đỗ Phủ với 563 trang giấy A4. Thấy đã kỳ công. Năm nay lại “hồn thơ lai láng” với tình “thấp thoáng bóng ai”. Trên trang giấy đầu sách, cụ ghi: “Tặng các bạn CVA59 quê nhà”. Thật cảm động !

Các cụ thấy bìa sách có in hình hoa lá mùa xuân nên cụ nào cũng cầm mân mê mở ra rồi gấp lại. Các cụ lúc này đâu còn thấy chữ vì mắt mờ hết rồi.

Cụ Chu nhìn thấy sách của Phạm Doanh bèn nhíp năm đầu ngón tay trên bàn, phán:

- Năm nay, sao giờ này tao vẫn chưa thấy báo hại, báo đời đâu cả ? Năm ngoái tuy báo “lèm nhèm”

nhưng có còn hơn không ? rồi cụ hướng về BC tôi, chờ câu trả lời.

Tôi trả lời “ba búa”:

- Tháng Giêng ăn Tết ở nhà, tháng Hai cờ bạc, tháng Ba xuân còn dài. Miễn sao trong mùa Xuân có là được.

Trả lời xong, mới thấy mình dại. Thế là về làm lễ cầu đông, cầu tây mong cụ Dzũng, cụ Ân, cụ Sẹo yểm trợ ...

Chẳng biết có nên cơm cháo gì không ? Hạ hồi phân giải.

26.01.2017 (29 TẾT) : Cụ Đậu báo cho biết: “Bạn Phạm Sinh Hỷ vừa từ trần tại nhà”. Tôi báo anh em tùy thời gian đến thắp nén nhang tiễn biệt bạn Hỷ vì hôm nay đã là 29 Tết. Mọi người đều bận chuyện gia đình, không tập trung đi được như mọi khi.

27.01.2017 (30 TẾT) : Chấm dứt một năm âm lịch. Dùi, mõ cũng xếp lại. Sang năm mới Đinh Dậu còn khỏe, lại vang giọng: “Trình làng nước...”.

BC

